

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

TJOEPIE !!! DE DROMMELS ZIJN DAAR !

toneelspel in twee bedrijven voor de jeugd

door

Julien van Remoortere

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2013
Nr.1104

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste NEGEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk **TJOEPIE!!! DE DROMMELS ZIJN DAAR!** op te voeren moet de naam van auteur **JULIEN VAN REMOORTERE** vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1992 Toneelfonds J. Janssens/Julien van Remoortere
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

- 1) Meneer Rijkemans
- 2) Mevrouw Rijkemans
- 3) Jan, hun zoon
- 4) Mooie trien, koningin van de drommels
- 5) Page 1
- 6) Page 2
- 7) Rappelieve
- 8) Slimmekris
- 9) Sterkelena

DECOR

1ste bedrijf

Woonkamer van de Rijkemansen

Behoorlijk luxueus. Staanklok. Trapje met overloop.
Schoorsteen met mooie vaas. Tafeltje met vaas. Fauteuils.
Telefoon. Jachtgeweer aan de muur opgehangen.
Alles straalt grote welstand uit.

2 de bedrijf

Zelfde woonkamer, doch nu zeer armoedig aangekleed.
Heel weinig meubels

In het eerste bedrijf zijn de Rijkemansen nogal "chiek"
gekleed. In het tweede : armoedig.

Er is dus in feite wel een decorwisseling, maar die kan
met weinig modite doorgevoerd worden.

Als het doek opgaat, is de woonkamer van de Rijkemansen in schemerlicht gehuld.

Een grote staanklok slaat middernacht.

Nog even alles stil.

RAPPELIEVE : (kruipt lenig en snel tussen de coulissen vandaan, begeeft zich op handen en voeten naar het midden van de kamer, loert aan alle zijden om zich heen) Hee! Slimmekris! Waar blijf je? (inspecteert vluchtig enkele meubelstukken) (ongeduldig en ietwat luider) Slimmekris! Ben je d'r nu nóg niet?!

SLIMMEKRIS : (komt rustig tevoorschijn, eveneens tussen de coulissen vandaan) Zusje, zusje, wat loop je weer hard van stapel! We hebben toch àl de tijd?

RAPPELIEVE : Dat zeg je steeds. Maar je vergeet, dat ze elk moment kunnen binnenkomen. En wat dan? Zeg, heb je de brief?

SLIMMEKRIS : (sussend) Je vergeet dat Sterkelena op de uitkijk staat. Zodra de Rijkemansen arriveren, zal ze ons waarschuwen. Dus hebben we àl de tijd, zoals ik al zei.

RAPPELIEVE : (loopt zenuwachtig van her naar der, stoot tegen een tafeltje een vaasje rinkelend aan scherven.) O!....

SLIMMEKRIS : (geschrokken) Wat heb je nu weer uitgericht?

RAPPELIEVE : O.... ik kon het echt niet helpen, Slimmekris.....

SLIMMEKRIS : Een mooie vaas gebroken! Sakkerdesakker! Als koningin Mooietrien dat te weten komt, dan zwaait er wat voor jou!

RAPPELIEVE : Zeg het haar niet, lieve zusje! Ik deed het echt niet met opzet. Hee, je zult het niet verklappen?

SLIMMEKRIS : Hou maar op met jammeren. En ren zo niet meer door de kamer. (zuchtend) Waar heb ik nu de brief?....

Ha! (diept uit een borstzak of zo een vel papier op).

Even kijken... waar zouden we hem leggen?

RAPPELIEVE : Om het even waar. Ze zullen hem gauw genoeg vinden.

SLIMMEKRIS : Nee, niét om het even waar. Koningin Mooietrien heeft gezegd, dat we hem zò moesten neerleggen, dat meneer Rijkemans hem ziet van zodra hij de kamer binnenkomt.

(wandelt even door de kamer, test enkele plaatsen uit)

Hier? Op de fauteuil? Nee.... Of misschien op de tafel?

RAPPELIEVE : Op de kast is beter.

SLIMMEKRIS : Ik heb het! Op de schoorsteen! Naast die mooie vaas!

RAPPELIEVE : Zal ik je helpen?

SLIMMEKRIS : Alsjeblieft niet! Je bent in staat om nog eens een vaas te breken!

(reikt naar de schoorsteen en tracht de brief rechtop op de schoor-

Zo! En zo! Wat denk je ervan, Rappelieve?

RAPPELIEVE : Misschien nog iets meer in het midden, zusje.

SLIMMEKRIS : Nee, nee. De brief kan niet beter in zicht staan. Zò is het uitstekend! (zwaait haar arm uit en stoot de vaas van de schoorsteenmantel)

RAPPELIEVE : (paniekerig) De vaas! De vaas! Pas op!.....

SLIMMEKRIS : (verbauwereerd) Sakkerdesakkerdesakker!.....

RAPPELIEVE : O.... nu heb je.... nu heb je óók een vaas gebroken....

SLIMMEKRIS : (beetje boos) Allemaal jouw schuld!

RAPPELIEVE : Mijn schuld, zeg je?

SLIMMEKRIS : Waarom meende je dat de brief méér in het midden van de schoorsteen moest?

RAPPELIEVE : Maar ik.....

SLIMMEKRIS : Hij stond toch meteen op de goede plaats? Jij moet altijd.. (Opeens baadt de kamer in volle licht : op het overkoopje staat Jan, in pyama, kijkt verbaasd naar het tafereel.)

RAPPELIEVE : Ai, ai, ai! Wegwezen Slimmekris!! (duikt weg achter een fauteuil)

JAN : Hee, wat moet dat hier?!

SLIMMEKRIS : (hakkellend) Euh.... neem ons niet kwalijk, jonge heer.... We moesten even.... euh...

JAN : Jullie zijn inbrekers! Ha, ha! Nu heb ik jullie te pakken hè? Ik roep:er dadelijk mijn vader bij! (roepend) Vader! Vader!

SLIMMEKRIS : (herstelt zich vlug) Doe maar niet alsof, jongeheer. We weten dat je vader niet thuis is.

JAN : Hoe.....

RAPPELIEVE : (achter de feuteuil vandaan.) Ja, ja, we weten alles over jullie! Jouw naam is Jan hè?

JAN : (van de ene verbazing in de andere) Alle drommels!

RAPPELIEVE : Oei, hij weet wie we zijn, Slimmekris....

JAN : Wie jullie zijn? Ik heb nog nooit zulke wezens als jullie gezien. Zo'n staart.... en zulke grote oren.....

SLIMMEKRIS : (waardig) Jongeheer Jan, wij zijn inderdaad Drommels!

JAN : Wwwwat....drommels?

SLIMMEKRIS : Gewoon Drommels. Ik ben een Drommel. En mijn zusje Rappelieve is ook een Drommel. Is dat zo moeilijk om te begrijpen?

RAPPELIEVE : (tot Jan) Jij bent een mensenkind. En wij zijn Drommels Zo is het.

JAN : O, jullie zijn een soort kabouters?

SLIMMEKRIS : (misprijzend) Kabouters, zegt ie! Jongeman, kabouters bestaan alleen in sprookjes! Maar wij bestaan echt!

RAPPELIEVE : Maar we komen alleen s'nachts tevoorschijn, als de mensen slapen.

JAN : En wat komen jullie hier doen?

SLIMMEKRIS : Wel.... eigenlijk kwamen we voor je vader.

JAN : Maar jullie weten dat hij niet thuis is?

RAPPELIEVE : We brachten hem een brief van koningin Mooietrien.

JAN : Een brief van wie?

RAPPELIEVE : Van koningin Mooietrien.

SLIMMEKRIS : Da's de koningin van de drommels. Ze kan héél mooie brieven schrijven, wat ik je zeg!

RAPPELIEVE : Kijk, daar staat hij, op de schoorsteenmantel.

JAN : (verrast, loopt naar de schoorsteenmantel, merkt dan de kapotte vaas) Hee! Moeders mooiste vaas! Hebben jullie.....

SLIMMEKRIS : Allemaal de schuld van Rappelieve, jonheer Jan.

RAPPELIEVE : Niet waar! Jij hebt ze omgestoten!

SLIMMEKRIS : Jij hebt er ook een kapotgemaakt! Dààr !

JAN : (merkt ook de andere kapotte vaas) Nu nog mooier! Jullie dringen zomaar iemands huis binnen en jullie maken meteen twee kostbare vazen stuk!

SLIMMEKRIS : We konden het echt niet helpen, jonheer Jan.

Het waren gewoon twee ongelukjes....

JAN : Moet je m'n moeder maar eens vertellen. Zeg 's , wat staat er in die brief? (neemt hem van de schoorsteenmantel)

RAPPELIEVE : Eigenlijk is die voor je vader bestemd.....

JAN : (leest luidop) Meneer Rijkemans. - Ja, da's inderdaad mijn vader-. Meneer Rijkemans , we weten dat u heel rijk bent en we hadden u willen vragen iets te willen doen voor de arme mensen. In jouw stad leven wel meer dan duizend mensen, die nauwelijks voldoende te eten hebben en die geen geld hebben om wat steenkool te kopen voor de komende winter. Kunt u iets doen voor deze arme mensen? Zo ja, zet dan een kruisje onderaan deze brief en zet hem weer op de plaats, waar u hem gevonden hebt. Wij doen de rest. Jeijup! Mooietrien, koningin van de Drommels. (niet meer lezend) Jeijup? Wat betekent dat woord?

SLIMMEKRIS : Da's onze groet. Als we iemand ontmoeten of gedag willen zeggen, dan zeggen we gewoon : jeijup!

JAN : Dus..... jullie willen de arme mensen helpen?

RAPPELIEVE : Daarvoor bestaan we.

JAN : Maar mijn ouders beweren, dat er in ons land geen arme mensen meer leven. Dat iedereen voldoende geld heeft en zéker genoeg te eten.

SLIMMEKRIS : Het spijt me, maar dan zijn je ouders er glad naast.

RAPPELIEVE : Kom maar eens met ons mee! Dan zul je zelf zien hoeveel mensen er nog in ellende leven!

SLIMMEKRIS : Je loopt weer te hard van stapel, zusje! Om een mensenkind mee te nemen, moeten we vast eerst de toelating hebben van onze Koningin!

JAN : Zeg, dat zou ik wel eens willen hoor! Meegaan met jullie op tocht! Kunnen jullie zomaar averal binnendringen?

RAPPELIEVE : We hebben een sleutel, die op alle sloten past!

SLIMMEKRIS : Sst, zus! Dat is een geheim!

RAPPELIEVE : Maar Jan mag het toch weten zeker!

STERKELENA : (duikt op uit coulissen) Hee, zusjes! Snel! Ze komen eraan! (schrikt) Ouw! Zijn....zijn jullie.... hebben ze jullie gesnapt? (wil wegreppen) Wegwezen, zusjes!

SLIMMEKRIS : (weerhoudt haar) Rustig maar, zusje. We hebben helemaal niks te vrezen van Jan, is het niet?

JAN : Wel.... euh.... eigenlijk mag ik jullie wel.

SLIMMEKRIS : Zie je wel? Even voorstellen : dit is Jan Rijkemans En dit is mijn zusje Sterkelena (ze kan wel een gewicht van tien kilo opheffen)! , daar heb je mijn zusje Rappelijke (ze is zo vlug, dat ze op haar eigen staart trapt, als ze rond een tafel holt) en ik zelf ben Slimmekris.

RAPPELIEVE : Zo slim, dat hij steeds de eerste was op de Drommelschool.

JAN : Wel wel, jullie zijn me het stelletje wel.

STERKELENA : Het spijt me, maar wij moeten oprassen, Jan. Je ouders kunnen elk moment binnenkomen. Komaan , zusjes!

JAN : Wacht even! Zie ik jullie nog weer?

SLIMMEKRIS : (weghollend) Dat vragen we aan moeietrien!

STERKELENA EN RAPPELIEVE : Daaag! Daaag Jan!

(De Drommels verdwijnen via de coulissen)

(Jan staat een poosje besluiteloos na te denken)

JAN : Ik droom toch niet? (knijpt zichzelf in de arm)

Auw! Dat voel ik. Dus ben ik wakker. (stoot met zijn voet even tegen de scherven) En de vaas is wel degelijk stuk.

(In de verte : gelach van zijn moeder, bromstem van vader.)

JAN : (opschrikkend) Oei! Daar zijn ze! Wegwezen, Jan! (rent al naar de trap, bedenkt zich, rent naar de schoorsteen en rist de brief mee, daarna naar de trap, knipt de lamp uit - opnieuw : schemerduister op de scène - Jan rent naar de trap - blijft even op de overloop staan en wendt zich tot de zaal) Hee, jullie daar! Hee, jullie in de zaal! Niets verklappen, hoor! Beloofd? - Goed, bedankt! Tot straks nog wel! (af)

(Op hetzelfde moment wordt de deur geopend, meneer en mevrouw komen lachend en vrolijk binnen.)

MEVROUW : Ha-ha-ha! Wat een heerlijke avond! Het is wel een jaar geleden

dat ik nog zo gelachen heb!

MENEER : Oei, oei, ik kàn niet meer, schat! Hou op, hou op!

MEVROUW : Knip je even de lamp aan, lieverd?

MENEER : Ogenblikje, zo! (knipt lamp aan - volle licht)

(geeuwend) En nu vlug naar bed. Morgen heb ik een zware dag.

MEVROUW : Wil je nog iets drinken? In de ijskast vind je wel den lekker biertje.

MENEER : Jij ook?

MEVROUW : Natuurlijk, schat, Ik sterf van dorst! (kijkt naar de schoorsteen en schrikt opeens heftig) Nee maar!

M'n m'n mooie vaas!.... (rent naar de schoorsteen)

M'n mooie vaas is stuk!!!

MENEER : (begeeft zich bij haar, maar stoot met zijn voet tegen de scherven van de andere vaas) Alle donders! De vaas van de tafel is ook al stuk!!!

MEVROUW : Wat zeg je?

MENEER : Hier, kijk!

MEVROUW : (jammerend) Maar dat is een ramp!

MENEER : (plotseling erg ongerust) Blijf daar niet staan, vrouw ! Komaan! Duikweg achter de fauteuil!! Snel!!!

MEVROUW : Maar.....

MENEER : Doe wat ik zeg! (dwingt haar neer te kurken achter een fauteuil) Zo! En stil nu! Geen kik meer!

MEVROUW : Maar wat is er dan?

MENEER : (samenzweerderig) Ik denk..... ik denk dat er inbrekers in ons huis zitten!....

MEVROUW : Inbrekers!? O.... en Jan....

MENEER : Sst! Stil! Blijf zitten! Ik ga m'n jachtgeweer pakken!

MEVROUW : We.... we moeten de politie opbellen!

MENEER : Hou nu toch even je mond, zeg ik! (kruipt op handen en voeten naar de muur , waaraan het geweer hangt.)

MEVROUW : (bibberstemmend) Voorzichtig, schat!.....

MENEER : (omkijkend) Sst!!! (stoot zijn hoofd tegen een meubel) Auw! Auw-auw!

MEVROUW : Ai, ai, ai,

MENEER : Hou je mond, zeg ik je! (bereikt de muur, richt zich vlug op haakt het geweer af, laat het op zijn voet vallen)

Au-auw!!! (danst op één voet rond) Vervloekt, vervloekt!

MEVROUW : Stilletjes lieverd! Zo dadelijk horen ze je!.....

MENEER : (steunend) Nondepietjes..... (weer op handen en voeten, kruipt het geweer achter zich slepend, naar zijn vrouw.)

Zo..... Nu voel ik me een stuk geruster.....

MEVROUW : Heb je ze gezien?